

Emerik Peterka: Na novem delovnem mestu — med občani občine Šiška

Vzajemna pomoč in sodelovanje

Mlad je še — za njegova leta se to lahko mirno reče, toda poln energije, duša vsega dela, ki ga opravlja že vrsto let. Želi pomagati vsakomur, ki je ogrožen in potrebuje pomoč. Emerik PETERKA, 30 let, po rodu Korošec, doma iz Slovenj Gradca, je na delovnem mestu komandirja postaje milice občine Šiška od februarja letos.

Ker je družbena samozaščita tudi del naše samoupravne dejavnosti, smo ga obiskali na delovnem mestu. Našli smo ga pri opravljanju svojih vsakodnevnih dolžnosti, pri katerih srečuje in spoznava veliko občanov, ki jim pomaga na najrazličnejše načine in ob najrazličnejših priložnostih.

O nalogah postaje milice v občini, varnostnih okoliših, kako ocenjuje sodelovanje krajanov v družbeni samozaščiti in katera problematika s področja družbene samozaščite v občini Šiška je najbolj pereča oziroma prisotna, nam je o vsem tistem, kar dela ta poklic zanimiv, dinamičen in ne nazadnje tudi zelo plemenit, dejal: »Pri svojem delu delavci milice nudimo pomoč občanom, ki to potrebujejo. Prav tako OZD, samoupravnim organizacijam, skratka vsem, ki naletijo na fizično upiranje ali ga pričakujejo. Dolžni pa smo tudi vsestransko sodelovati pri organiziranju in usposabljanju članov narodne zaščite v TOZD, KS ali občini. Sodelujemo z vsemi nosilci družbene samozaščite v občini, KS ali TOZD.

Zamisel o varnostnem okolišu, ki se ureničuje že od leta 1970 dalje, v organizacijskem, vsebinskem in oblikovnem delu zblizuje miličnike z delovnimi ljudmi in občani ali bolje rečeno, s krajanji. Varnostni okoliš, ki ga občani še vse premalo poznajo, je temeljno varnostno območje in obsega eno krajevno skupnost. Varnostni okoliš mora biti tako območje, v katerem prihaja do rednih stikov med vodjo varnostnega okoliša, kot strokovnim in poklicnim delavcem družbene samozaščite in vsemi delovnimi ljudmi ter občani, ki živijo in delajo na tem varnostnem območju in tako ali drugače uresničujejo svoje samozaščitne funkcije. Gre vsekakor za vzajemno pomoč in sodelovanje in za sprotno reševanje tekoče problematike.

Postaja milice Ljubljana-Šiška z oddelki Sentvid, Medvode in Vodice je razdeljena na 31 varnostnih okolišev. Iz tega je razvidno, da so krajevne skupnosti območja, kjer so postavljeni temelji naše varnosti. To pa je razumljivo, saj morajo biti čimbolj navzoči med občani, z njimi sodelovati in jim nuditi pomoč.

Samozaščitna zavest je v zadnjih letih vse bolj prisotna pri vse večjem številu občanov, kar se najbolj očitno kaže pri odkrivanju storilcev in preprečevanju kaznivih dejanj, pri varovanju pridobitev narodnoosvobodilnega boja in socialistične revolucije, vzdrževanju javnega reda in miru in tudi na področju prometne urejenosti posameznih področij občine, kjer je aktivnost občanov pri nakazovanju in razreševanju teh problemov dokaj velika. Se pa varnostna problematika v občini ne razlikuje od problematike drugih občin, le da so pri nas nekatere posamezne značilnosti, pogojene s splošnimi značilnostmi urbanizacije, prometne ureditve, razvoja industrije idr.

Na področju kriminala se v občini kaže porast mladoletnega prestopništva in kaznivih dejanj, storjenih v delovnih organizacijah. Za našo občino pa so najbolj značilni vlomi v stanovanja, kletne prostore in vlomi v avtomobile.

Kršitve javnega reda in miru se pojavljajo predvsem v posameznih problematičnih lokalih, manj pa v stanovanjskih blokih.

Tudi v prometu je varnostna situacija boljša, čeravno so težave s parkiranjem avtomobilov pred trgovinami, bifeji ali drugimi lokali, pa tudi v novih soseskah. Dogaja se, da so posamezne dovozne ulice popolnoma zatrpane, kar onemogoča varen promet ali prihod intervencijskih vozil.

Na območju parka Tivoli se je zgodilo že več lahkih in celo hujših nezgod, ki so jih povzročili mopedisti in kolesarji, ki ne spoštujejo prometnih predpisov. Predvsem na Celovški cesti je to očitno. Kolesarji ne spoštujejo pravil vožnje, vozijo se po levi strani v smeri vožnje, po površinah, ki niso namenjene kolesarjem, peši pa prečkajo vozišče na krajih izven prehodov, čeprav je ravno Celovška cesta dobro urejena in tehnično opremljena.

Seveda pa opravljamo še celo vrsto drugih nalog, za katere se med svojim izobraževanjem ali pa kasneje ob delu tudi dodatno usposobimo, tako za vodnika službenega psa, konjeniški oddelek, za reševanje v gorah, za potapljače. Podobnih specializiranih nalog je še veliko, pa o tem še kdaj drugič.

Vse to in še mnogo drugega — je delo miličnika, delo za družbeno samozaščito, za varno počutje občanov.

Roman Stana

OBVESTILO

Krajevne organizacije ZB NOV, Komandanta Staneta 1, 2, 3, so se s 1. septembrom 1982 preselile v nove prostore ob Zici 1.

V teh prostorih imajo uradne dneve, in sicer:

Krajevni odbor ZB NOV Komandanta Staneta 1 vsak prvi četrtek od 17.—18. ure;

Krajevna organizacija ZB NOV Komandanta Staneta 2 vsak drugi četrtek od 16.—17. ure;

Krajevna organizacija ZB NOV Komandanta Staneta 3 vsak tretji četrtek od 17.—18. ure.

Vso pošto oddajte v krajevni skupnosti Komandanta Staneta v Gotski ulici 12, med 7. in 14. uro, v času dežurstva nas lahko pokličete tudi po telefonu na številko 558-146.

Na obisku pri teritorialcih

Nepozabno doživetje

V začetku šolskega leta smo zvedeli, da nas teritorialna enota iz občine Šiška vabi medse. Obiskali naj bi jih in pripravili zanje kulturni program. Sprejeto! Člani recitacijskega krožka smo staknili glave. Z veseljem in odgovornostjo smo v nekaj dneh pripravili program pesmi iz NOB. Naši pevci so pri prvi letošnji vaji prepeli pesmi, ki so jih znali od lani. Spletli smo program, ki je bil podoben nekdanjim partizanskim mitingom. Vsi sodelujoči smo bili prijetno vznemirjeni, ko se je približeval 7. september, dan nastopa. Posebej mikavno je bilo to, da nismo vedeli, kje nas teritorialci pričakujejo. S posebnim avtobusom smo se pripeljali v Medvode, kjer sta nas čakala dva pripadnika enote in nas odpeljala do učnega centra. Tu smo doživeli lep sprejem. Komandant nas je seznanil z življenjem in vlogo teritorialnih enot. Njegova zanimiva in tekoča pripoved nas je skoraj vse pritegnila.

Se večjo pozornost je med nami vzbudil precej zajeten kuhar, ki nam je razdelil okusen »vojaški pasulj«. Šel nam je tako v slast, da nas je bilo veselje gledati. Mnogi so »repetirali«. Teritorialci so nam razkazali svoje šotore, uporabo orožja, seznanili smo se z njihovim glasilom.

Po ogledu smo prišli na vrsto recitatorji in pevski zbor. Spremljala nas je trema, saj smo se morali znajti v novem okolju, vendar se nam je nastop posrečil. Teritorialci so nas zavzeto poslušali in nas nagradili s ploskanjem in klici »zdruvo«.

Se bi ostali pri njih, če ne bi začeli groziti temni oblaki. Tako smo se poslovili in jo mahnilo prek travnikov do Medvod. Pred hudim nalivom smo bili že doma, polni zadovoljstva nad doživetim.

Andreja Koželj,
Maja Kozel
Osnovna šola Valentin Vodnik

naša
obramba

tribuna 13